

Slovak
Hebrews, Chapter Three
57-0901M

LIST ŽIDOM 3.KAPITOLA

Jeffersonville, Indiana, USA
1.9.1957.



www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branham bola odpoveďou Svätého Duha naproroctvám Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a v pokračovaní práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. O tejto službe sa hovorí v Písme, že pripraví ľud pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je, aby toto vytlačené Slovo bolo zapísané vo vašom srdci, kým budete pozorne čítať toto posolstvo.

Hoci mnoho úsilí bolo vynaložené aby sa dostali presné preklady, anglický audio zápis sa považuje za najvernejšiu formu záznamu služieb, ktoré kázal William Branham.

Viac ako 1100 kázni v audio zápise avytlačenom prepise ktoré kázal William Branham sú dostupné a sa môžu stiahnuť zdarma a tlačiť na mnohé jazyky.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskratene, bez zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

76 Otče náš, Bože, prijmi nás. Očakávame, keď počúvame Slovo. Túžime, naše srdcia túžia po Tebe, ako reve jeleň za potokom vody. Naša duša túži po Tebe, ó Bože, túžime a očakávame. Očakávame potom na tú hodinu, keď príde Ježiš. Očakávame na ten čas, keď budeme zavolaní na oblaky. Nie zastať pred Sudcom na súde. To sa už stalo. Sme mŕtvi pre veci tohoto sveta a vošli sme do Krista, a On zobral na seba náš súd. On je teraz naším Advokátom, na stolici spravodlivosti. Náš požehnaný Advokát, nášho vyznania. On sa zastáva nášho prípadu až poznávame, že sme nehodní. Ako tá drahá, stará sestra dnes ráno povedala vo svojom svedectve a priniesla svoje drobné: „Od vtedy ako sem chodím, učím sa, že to nie je moja svätosť, to je Božia svätosť.“

Skutočne, Pane, my učíme ľudí, že v človeku nie je nič dobrého, vôbec nič: „Čo je človek, že pamätáš na neho?“ Ale to je milosť Božia, ktorá sa nám zjavila. A my dúfame jedine v Jeho zásluhy a nie v naše vlastné. A my Ťa oslavujeme, Najsvätejší Bože, za tvoju dobrotu, že si nás zahrnul do svojho veľkého Kráľovstva a do svojich veľkých plánov. Prijímame Ťa do svojich srdcí skrze vieru. A z milosti, veríme, že si nám to dal na slávu Božiu, na službu Božiu.

77 Pane, uzdrav nemocných, keď prišli dnes ráno aby sme sa za nich modlili. Daj im tú radosť, oni túžia byť zdraví. Daj im poznať, že toto malé, ľahké utrpenie, ktoré doľahlo na nich, to je len krátky čas skúšky. Boh o tom všetkom vie. On to dopustil, aby videl, čo s tým budeme robiť. Ako ich nechal Boh, že hneď vykročili a dožadujú sa toho dokončeného diela. Nech ... Nech Ťa nerozhorčujú skrze ... tým, že by behali sem a tam, hore dole: „Dobre, ja nepoznám toto, tamto a ...“

Pane, nech sa jasne postavia a povedia: „Pane, Ty si ten, ktorý si ma spasil. Ty si ten, ktorý si toto všetko pre mňa urobil. Ja Ti verím a dnes spolieham na Teba.“ A ja sa modlím, aby si udelil toto týmto ľuďom v Kristovom mene. Amen.

LIST ŽIDOM 3.KAPITOLA

1 Dobré ráno priatelia. Je to privilégium, že tu môžeme dnes ráno byť a slúžiť Pánovi. Máme nádej a veríme, že prežijeme pekné chvíle.

Bol som práve vzadu v ... Nazývali sme to kancelária diakonov, kde sú teraz magnetofóny. Rozprával som sa tam s jednou mladou paňou a s jej matkou. Oni sú z Joleit, z Illianos. A rozmýšľal som práve, že akým dielom Božej milosti je to dievča. Mnohí z nás tu z okolia ju poznajú. Ona je alkoholička. Jeden z najhorších prípadov. A nikdy mi ten príbeh nebol jasný, až dnes ráno, ako sa to stalo, keď odišla z pódia ... Pán jej zjavil všetko čo bolo zlé a čo sa stane. A ona odišla z pódia, plakala a radovala sa, pretože Boh ju zachránil od alkoholického hrobu. A ona ... Nejaká pani prišla hore ku nej a začala plakať, že jej dcéra, myslím, že bola závislá na drogách. A viete, z milosti Božej, to dievča sa nazývalo (Myslím, že to bolo veče, na druhý deň, nazývala sa Rossela). A to dievča bolo z tých narkotik uzdravené. A ona a jej muž kážu evanjelium. A keď vidíte také milé dievča ako Rossela, a taká skúsená. A ona je teraz veľmi čestná, má ... cíti v srdci povolanie. Ale vie, čo Biblia hovorí o ženách kazateľkách. Vidíte? Vie, že je to niečo iné a Boh ju vedie do väzníc a na iné miesta, aby vydávala svedectvo.

To je nádherné, keď viete - keď hľadáte vôľu Božiu. Niekedy máme pocit, ale chceme tento pocit priniesť na správne miesta. Ak na to nedáte pozor, diabol zoberie tento pocit a prevráti to na niečo iné. Ale pokiaľ stojíme na Biblii, tak sme v poriadku. Vidíte, pohybujeme sa presne podľa vôle Pánovej.

2 A tak verím, že Rossela sa nakoniec vydá niekde na misijné pole, pretože Amerika nechce evanjelium (to viete), to by sme tiež mohli pripustiť. S týmito anglo-saskými ľuďmi je koniec, to je to. Už nie je evanjelium, ktoré Amerika prijme. Ó, sem-tam máte niekoľkých roztrúsených. Ale čo sa týka evanjelia, s tým je koniec. A ani im nemôžete kázať, nemôžete s nimi hovoriť. Oni ničomu nebudú veriť. Vidíte? Oni majú svoje vlastné tvrdohlavé predstavy, majú svoj postoj, a to ďalšie čo prichádza na tento národ, to je súd. Príde aj na Ameriku. Môže to byť skrze krízu, môže to byť skrze atómovú bombu, môže to byť skrze veľkú pliahu, chorobu alebo niečo také. Ale ona je pripravená. Súd prichádza. Padnú milióny.

Včera sme prechádzali, brat Zabel a ja, išli sme do ... a brat Wood, išli sme dole z Kentucky, kde sme boli tri dni a išli sme okolo sídliska a brat Zabel povedal: „Nie je tam ...“ (Zabudol som.) „Sotva je tu niekto z týchto ľudí na tomto sídlisku, kto by chodil do nejakého zboru.“

3 Keby ste sa ich to opýtali: „No, my máme televíziu, pri tom nachádzame pohodlie.“ Vidíte? To je americký postoj. Vidíte? „My máme televíziu. Máme dosť peňazí. Máme pekné autá, máme pekné domy. Čo potrebujeme s Pánom? My to nepotrebujeme!“ A to je ich postoj.

Ohľadne toho jediného náboženstva a spasenia, ktoré máme a milujeme, a to je medzi skutočnými pobožnými ľuďmi. Viete že Biblia povedala, že to sa stane? (Je to tak.) Ktorí čítate Bibliu, počul som vás zakričať „Amen“ aj vás kazateľov tam vzadu. Je to tak. Láska bude v tých posledných dňoch tak vzdialená, že jediná láska, ktorá zostane, to bude láska medzi vyvoleným Božím ľudom. Otec bude proti matke a matka proti otcovi a deti proti rodičom a každý jeden proti druhému. A jediná láska, ktorá zostane, to budú len tí vyvolení. Len tí vyvolení. Slovo vyvolený pochádza od slova vyvoliť. Boží vyvolený ľud.

4 A keď mi Rossela rozprávala pred chvíľou v tej miestnosti ten príbeh, rozmýšľal som práve, ona povedala, že v ten večer sa niečo stalo. A ako to ... povedal všetko z jej života, keď bola ... proste alkoholička so skleneným pohľadom. Nemohla ... žiadna protialkoholická liečebňa. Štyria doktori sa jej vzdali, nedalo sa už nič urobiť. A ako práve od tej chvíle sa niečo stalo.

No, ona už nemá ten sklenený pohľad ... je to milá, pekná, mladá žena, 33 ročná a vyzerá asi na dvadsať dva. Práve tak ako Boh pre ňu urobil to, čo urobil a ako vyzerá inak. A ... ale ja som povedal: „Rossela, pred založením sveta Boh určil túto chvíľu.“ Tak veru! Vidíte. Práve .. A keď malý Billy Paul tam ten večer rozdával ľuďom modlitebné karty, on sotva vedel komu dá tú modlitebnú kartu. Či to nie je nádherné, Rossela? /Rossela hovorí z obecnstva./ Amen. Nech ťa Pán žehná, Rossela. Som si istý, že to budeme robiť. Ona chce aby sa zbor za ňu modlil, aby ju Boh viedol. To je ... aby nasledovala jeho nemennú ruku. Ó, to je tak dobre.

5 Dnes ráno mi bola predložená strašná ponuka. Nejaký multi, multi, multimilionár chce tu v Louisville, v Kentucky podniknúť a postaviť mi modlitebňu za päť miliónov dolárov. Ale niečo v mojom srdci mi povedalo: „Zadrž, ty nie si pastor.“ Vidíte? Tak potom, 5 milión dolárov, to by bolo vhodné ... No, to ... musieť ísť na úrady a platiť za pálenku a takéto veci, ale chcel to dať na modlitebňu pre Pána. Ale dúfam, že sa to dostane nejakému sluhovi Božiemu, ktorý bude ... a na nejakú službu pre Boha. Ale tých 5 miliónov dolárov by bolo teraz vhod, len si to predstavte. Akú modlitebňu by sme mohli postaviť. Vidíš Rossela ako pekne to vyzerá? Ale niečo tu dole hovorí niečo iné. Vidíš? Vidíte? Niečo tu dole.

My chodíme do tejto malej, starej modlitebne, pre vás cudzích. Dobré, toto tu na rohu by mohlo byť nádherné miesto, neuvedomujete si to, že tí ľudia chceli postaviť toto miesto a postavili to. Ale takto sa nám to

zlostinú povahu. Viem, že sa nemôžem takto správať a byť v poriadku s Bohom. A ja mám v srdci nenávisť. Som žiarlivý. Mám v sebe zlosť. Mám toto a tamto. Zober to odo mňa, Bože. Nechcem byť taký. Urob ma príjemného, pokorného a krotkého. Urob, aby som bol vládny. Urob zo mňa takého človeka, aby som iných mohol získať pre Teba. Dovoľ mi robiť niečo pre Teba, aby sa ukázalo niečo hodnotné v mojom živote.“ To je modlitba, ktorú sa teraz modlíte, kým sa spolu modlíme.

74 Nebeský Otče, oni sú tvoji. Oni sú ovocím, ktoré dnes ráno prinieslo toto posolstvo. Oni zodvihli svoje ruky. Niečo ich priviedlo ku tomu, aby to urobili. Premohli zákon príťažlivosti, keď zodvihli svoje ruky. To bol duch v nich, ktorý urobil to rozhodnutie. Oni zodvihli ruky na znak, že prijali Stvoriteľa, ktorý ich stvoril.

Nebeský Otče, prosím, aby si ich žehnal a dal im hneď teraz večný život. Nie je nič, čo by som ja mohol urobiť (zavolať ich okolo oltára, priviesť ich do zvláštnej miestnosti a robiť všetko toto) treba aby si to Ty urobil, Pane. My nemôžeme nič urobiť viac, ako kázať Slovo. Ty si povedal: „Viera prichádza z počutia a počutie Slova, Slova Božieho.“ My sme teraz kázali Slovo a oni zodvihli svoje ruky na znak toho, že tomu veria. A teraz im daj večný život, pretože si zaslúbil, že to urobíš. A ak boli úprimní, keď zodvihli svoje ruky, pôjdu z tejto budovy dnes ráno ako príjemní, krotkí, pokorní kresťania. Pretože Ty si to zaslúbil a tvoje Slová nemôžu sklamať. Prosím to v mene Ježiša Krista. Amen.

Vyhliadam, čakám a túžim po tom krásnom meste, ktoré Ján videl prichádzať.

V tom krásnom meste, (Oslavujte Ho teraz.) perlovo biele mesto.

Mám zámok, harfu a korunu.

Vyhliadam, čakám a túžim po tom krásnom meste, ktoré Ján videl prichádzať.

75 Či Ho jednoducho nemilujete? Posolstvo sme teraz skončili. Toto je oslavovanie Pána. Neprichádzame do zboru, len aby sme počuli posolstvo. Prichádzame aby sme oslavovali Pána. Zabudnite proste na toho, kto sedí vedľa vás. Oslavujte jednoducho Pána. Ó, aké krásne, aké nádherné. Povedzte Mu len vo svojom ... Nemusíte Mu to hovoriť nahlas. Povedzte mu to len vo svojom srdci: „Milujem Ťa, Pane. Odpusť mi moje hriechy.“ Ó.

... perlove biele mesto,

Mám zámok, harfu a korunu.

Vyhliadam, čakám a túžim po tom krásnom meste, ktoré Ján videl prichádzať.

mohol byť zlámaný a znovu sformovaný. Sformuj nás a urob nás podľa vzoru, ako nás chce mať Boh. Nezáleží na tom, či budeme musieť byť rohožkou na podlahe v Dome Pánovom. Radšej budem rohožkou, než ako prebývať v stanoch s bezbožným. A daj toho, Pane. Proste nás požehnaj a zachovaj nás v pokore. Nech sú otvorené naše srdcia a naše mysle čisté na veci Božie, lebo to prosíme v Kristovom mene.

72 So svojimi sklonenými hlavami, chcel by som vedieť, či by chcel byť niekto spomenutý v slovách modlitby za spasenie svojej duše? Zodvihli by ste ruku? Je toto hriešnik? Nech ťa Boh žehná, mladý človek. Ešte niekto? Nech ťa Boh žehná, teba tam vzadu, pane. Nech ťa Boh žehná, pani. Ešte niekto by chcel byť teraz spomenutý v modlitbe za svoju dušu? Nech ťa Boh žehná, pane, ktorý si zodvihol ruku. Nech ťa Boh žehná, aj ťeba tu. Nádherné! Bude tu ešte niekto, prv ako zakončíme? Cítim, že ešte niekto je. Nech ťa Boh žehná, tam vzdau, pane, tam vzadu.

Aha, pozrite sa, chcem sa vás niečo opýtať. Vôbec nechcem aby ste si mysleli, že to je kvôli tomuto malému zhromaždeniu. Nechcem, aby ste si mysleli, že to je kvôli týmto ľuďom. A pre milosrdenstvo Božie, nemyslíte si, že to je kvôli tomu, že ten anjel Pánov bol odfotený spolu so mnou, a že ja ... a niečo také ... že preto to máte robiť. Ó, Bože, keby som to tak chápal, potom brat, potom by som ja potreboval ísť ku oltáru, namiesto toho, aby som tam volal teba. Ale ja toto hovorím len, ja toto hovorím len na základe Písma, aby ste videli, že toto je pravda. Ak som to povedal a to by bolo na tom všetko, dialo by sa to tak ako pri každom inom kazateľovi alebo niečom inom, alebo každom inom. Dobré, potom by to bolo niečo iné. Ale vy to vidíte. Boh prichádza rovno sem a potvrdzuje, že je to pravda. Vidíte? To je to, čo to robí skutočným, že to Boh potvrdzuje. A potom nie len to, ale jeho Slovo hovorí, že On to bude robiť. A tu to On robí.

73 No ak nie ste v poriadku, ak vaše srdce nie je v poriadku s Bohom, zodvihli by ste jednoducho svoju ruku? Povedzte: „Modli sa za mňa.“ Dobré, rovno tam kde ste. Zodvihlo sa asi osem alebo desať rúk, ktorí chcú milosť pre svoju dušu. Kým máte sklonené hlavy, modlite sa teraz. Pamätajte, vy ste tí, ktorí majú činiť pokánia. Ja len za vás prosím, aby vám Boh bol milostivý. Ale to je oltár, Boh vás priviedol na miesto vo vašej mysli, to je oltár. My veríme, že treba prichádzať ku oltáru, samozrejme, ale to nespôsobí — to neurobí ... To je v poriadku. Ale váš skutočný oltár je tam, kde sa Boh s vami stretol; a On vás stretol rovno tam kde sedíte. To je váš oltár.

Teraz povedzte: „Bože, buď milostivý mne hriešnikovi. A od tohoto dňa, ak mi budeš pomáhať, budem žiť pre Teba. Budem Ti slúžiť. Nestarám sa o to, čo ktokoľvek hovorí, robím dnes ráno krok. Modlím sa rovno tu a Ty zober tohoto starého, drzého ducha preč odo mňa. Zober odo mňa túto

páči. Vidíte? Takto sa nám to páči. Staré sedadlá, na ktorých sme sedávali tu v modlitebni boli tie staré pôvodné sedadlá, prežili tú povodeň a boli zaplavené.

A moja Biblia ležala otvorená takto na kazateľni. Oprela sa až o strop a zase klesla naspäť a Slovo bolo na nej: „Ja Hospodin som ju sadil; Ja ju budem zavlažovať vo dne i v noci, že ju nič nevytrhne z mojej ruky“ (Jedná sa asi o Izaiáša 27/3- tl.) Ako to bolo napísané navrchu, tu a znovu klesla dole. Tie sedadlá znovu prišli na svoje miesto. Jediné čo bolo treba urobiť, očistiť to a pokračovať. Vidíte, vidíte? Tak, takto sa nám to páči. Kde sú obyčajní ľudia, obyčajné miesto a predivný Pán. Amen.

6 No, dnes, máme ... začíname sa dostávať ku smotane. Viete, keď je odobraté všetko mlieko a je len smotana. A pamätajte, na vyprodukovanie smotany potrebujete mlieko. Viete. Smotana je súčasťou mlieka.

Tak, boli sme v prvej, druhej a končíme tretiu a začíname štvrtú kapitolu tejto slávnej knihy Židom. A ó, náuka tejto knihy! Mohli by sme byť pri tom ... tri mesiace pri jednom verši a len ukazovať, že celá Biblia nadväzuje na seba, každý verš. Premýšľali ste niekedy o tom? Nie je ani jeden verš, na ktorý by ste mohli položiť prst, ktorý by z milosti a s pomocou Ducha Svätého nenadväzoval presne na seba, od Genesis do Zjavenia.

7 Nie je žiadna iná literatúra, kdekoľvek napísaná, ktorá by to dokázala. A matematicky a geograficky a každým spôsobom, nie je v Biblii kniha, napísaná ako Biblia ... Chcem povedať, že nie je na svete kniha, ktorá by bola napísaná ako Biblia. Nie je nič také. Duchovnosť Biblie je úplne v harmónii. Ešte aj v kapitolách a v znamienkach a vo všetkom. Je to dokonalé. Žiadna iná kniha ... nemôžete v nej prečítať kapitolu, ktorá by si sama neprotirečila. Ale v celej Biblii si ani jedna vec neprotirečí. A písali ju mnohí, mnohí, mnohí ľudia. A v rozmedzí stovky a stovky a stovky rokov. A nevedeli ani ... Jeden to písal tu a druhý to písal tu a ďalší to písal tam, a keď to bolo všetko dané dohromady, vytvorilo to Božiu Bibliu. A nič si tam navzájom neprotirečí. A nie je ... matematicky, geograficky a všetko v Biblii (všetko), duchovne, všetko ide dokonale spolu. Ak to nie je inšpirované, tak potom neviem čo nazývate inšpiráciou. Ja sa tak radujem z tejto požehnanej, starej Biblie.

Niektorí z ľudí mi povedal: „Čo si, katolík? Protestant?“

Povedal som: „Ani jedno. Ja verím Biblii.“ To je ono. Ja verím Biblii a som rád, že stále máme v tomto národe slobodu, že to môžeme kázať. Ó, to je nádherné.

8 A teraz budeme z tohoto študovať. A prejdeme do knihy Židom a začneme v tretej kapitole a skončili sme pri 15. verši.

A teraz, všetci ... Videl som pred chvíľou, že niekto si všimol, keď som si zobral ku čítaniu okuliare. To nie preto, že mám zlé oči, ale prekročil som štyridsiatku. Môžem čítať, hneď tu, úplne normálne, ale s okuliarmi môžem čítať lepšie. A urobili mi jedny okuliare na čítanie, ktoré chcem používať, pretože môžem lepšie čítať a rýchlejšie a som ... na to ich mám.

9 A teraz v ... Najprv chceme trochu zopakovať to čo sme preberali, pretože môžu byť medzi nami niektorí cudzí, ktorí neprešli cez tú prvú časť knihy Židom.

Ty tam na konci si pani Coxová? Dobré. Som naozaj rád, že ju vidím. Prv ako začnem, poviem toto na svedectvo milosti Božej. Bola tu žena, ktorá mala zožratú celú tvár od rakoviny. Bola to matka sestry Woodovej. A ja som bol v Michigan s Gene a Leo a ostatnými, ktorí robia nahrávky a na ceste domov mi zavolala moja žena (či vlastne ja som jej zavolať) a povedala: „Chod' sa hneď modliť za matku od pani Coxovej, lebo rakovina jej zožrala celú tvár.“ Prešla od strany oka a dole na kosť a prešla po celej tvári a rozširuje sa. Nejaký doktor urobil to či ono, a to sa len zhoršilo a proste sa to rozšírilo. Dali na to nejaký liek.

A priviedli ju zdola do Camelsville, Kentacky, hore do ... Myslím Acton, Kentucky, hore do Louisville, na ošetrenie.

10 A tak pani Woodová, keď som ju prv videl bola celá roztrhaná, pretože to ... pretože to bola je matka a ona sa cítila celá roztrhaná. Vošiel som do tej miestnosti a modlil som sa za ňu s dôverou, že Boh povedal, že On odpovie na modlitbu. A za niekoľko dní bola prepustená a teraz tam sedí ... Úžasná milosť, ako to On pre ňu urobil.

Povstala by si? Nechcem aby si robila verejné ... Kde bola tá rakovina? Na líci. Vidíte? Tam na jej líci, až tu dole ku sánke, hore okolo očí. A Boh ju uzdravil. Či nie je úžasný?

11 Koľkí ste tu boli minulú nedeľu a videli ste čo urobil Pán skrze videnie? Muž, chromý aj slepý, sedel rovno tu v invalidnom kresle. A niečo ma zabolelo, keď ten starý muž, ktorý tu sedel povedal: „Brat Branham ...“ (Myslím, že to bol práve tento brat tu.) Povedal: „Urob to isté pre moju ženu.“ On tu mal svoju chromú ženu. Skoro sa my rozlialo srdce. Prajem ... Dal by som všetko na svete, keby som mohol, ale to nie je ... to nie je v mojej moci. Ale modliť sa, aby to Boh urobil, to je v mojej moci a vo vašej moci. On má chromú ženu a zdá sa, že má ochrnutú ruku a nohu. A tento muž bol v oveľa horšom stave ako ona, pretože ona môže vstať a môže trochu chodiť, ale tento muž nemohol ani to. A on ... mal poškodený hlavný nerv v mozgu, ktorý udržiava rovnováhu. Klinika Mayo a mnohí iní sa ho vzdali. A poslal ho sem nejaký katolík, doktor - katolík. A jeho chlapec je kňazom vo St. Meinrad dole v Jasper, v Indiáne. Ale to kladie základné kamene toho prebudenia, ktoré tam povstáva.

tohoto sveta sú múdrejšie ako deti svetla.“ Na počiatku to tak bolo. Kainove deti sa stávali väčšími odborníkmi vo vede. Stali sa veľkými vzdelancami. Začali obrábať materiály. Robili pokroky, boli veľmi nábožní, ale boli zavrnutí a prepadli pod súd. A ich telá plávali po vode. A ich duše odišli do pekla.

A Ježiš keď zomrel, išiel a hovoril ku ním. „A odišiel do pekla a kázal tým dušiam, ktoré boli v žalári, ktoré nečinili pokánie, keď vyčkávala Božia zhovievavosť za dní Noeho,“ hovorí Písmo. A Boh keď stál na zemi, povedal: „Ako bolo vo dňoch Noeho, tak bude pri príchode Syna človeka.“

70 Ale všimnime si potom tú líniu Seta: pokorný človek, skutočný muž Boží, ktorý nevedel príliš veľa o veciach tohoto sveta, nestaral sa vôbec o veci tohoto sveta, ale odložil nabok každé bremeno a veril Bohu a stal sa prorokom a veľkým mužom v Kráľovstve. Kým tí ostatní, ten ostatný náboženský svet sa z nich vysmieval. Robil si z nich žarty. Ale prišla hodina, keď prišla potopa a súd.

Tak to bolo pri príchode Ježiša Krista. Ako sa mu oni vysmievali a robili si z neho žarty a pritom mali svoje vlastné náboženstvo a svoje veľké cirkvi. Ale robili si žarty z Rannej Hviezdy a vysmievali sa Mu. Ale nakoniec prišiel na nich súd. A keď utekali a vošli do Jeruzalema, potom jedli od hladu svoje vlastné deti a ich krv tiekla po ulici von cez bránu, keď zapálili mesto a chrám. A ich duše išli do pekla.

Pane, znovu sme tu, po tretí krát. Toto je posledný krát. Tri je číslo života a tu sme pripravení na vytrhnutie. Cirkev ide ďalej, ten veľký vedecký svet ... cirkvi sú dnes plné veriacich, ktorí pochybujú, desiatky tisíce ľudí, ktorí majú zapísané v knihe svoje meno (áno, milióny) a vysmievajú sa z evanjelia a hovoria že „to sú nevzdelaní ľudia a nič nevedia.“ Možno je to tak, Pane, ale to čo nám chýba vo vzdelaní si nám Ty doplnil v milosti tým, že si nám poslal svojho anjela Svetla tým, že manifestuje svoju moc, potvrdzuje Slová tým, ktorí sú biedni a nevzdelaní, ako my. Ale my Ťa za toto milujeme, pretože to je milosť Božia, ktorá to urobila a my vieme, že sme sa narodili. A nie sme vôbec atraktívni. Sme veľmi neatraktívni. Ale Ty, skrze milosť si sa natiahol dole svojou milostivou rukou a otvoril si nám oči, ako sa Ježiš za nás modlil. Ako to urobil Eliáš Geházimu, keď sa pozrel okolo seba. A dnes máme otvorené oči a vidíme veci Božie a vieme, že sa pohybujeme v poslednom čase, keď dni pohanov sú u konca a On vezme ľudí pre svoje meno. Nech sme do toho zahrnutí, Pane, pokorne prosíme. Prosíme, aby si to urobil.

71 Požehnaj nás. Požehnaj toto malé publikum dnes ráno. Oni sú zo všetkých rôznych náboženstiev a veriacich, ale polož ich dnes nabok, Bože. A nech sa môžu pozrieť rovno na Golgotu a nech povedia: „Bože, sformuj ma a sprav ma. Som ako ...“ Prorok povedal, že išiel do domu hrnčiara, že

polovica z nich nevedela ... 90 percent nevedeli, o čom hovorí, ale on vedel, o čom hovorí. „Polož svoju prorockú ruku na toto miesto, kde ten anjel položil svoju ruku. Ja som bol raz veľký, silný muž, robustný zbabelec. Ale On sa ma dotkol a odvtedy krívam. Ale odvtedy som kniežaťom, hoci odvtedy krívam. Odvtedy som zmenil spôsob môjho chodenia, som knieža.“ (Áno.) „Polož sem svoju ruku a prisahaj na nebeského Boha, že ma tu nepochováš.“ Prečo? Nikto nevedel o čom on hovorí. (Jozef to vedel!) On povedal: „Zoberte ma tam a pochovajte ma v tej zaslúbenej zemi.“ Tam to bolo, istotne.

Keď po rokoch zomrel Jozef, on povedal: „Nepochovajte ma tu, pozrite sa na moje kosti, keď budete prechádzať okolo, pretože jedného dňa pôjdete odtiaľto preč, a keď pôjdete, zoberte so sebou moje kosti.“

68 Tu to máte. Nech si svet hovorí čo chce, a nech si robí čo chce. Nech je požehnané meno Pánove. Nech zostávam v Kristovi, ak ma akokoľvek prezývajú ... fanatik alebo blázon. Jedného dňa On príde a tých, ktorí sú v Kristovi, Boh privedie s Ním, keď On príde. To je všetko duchovne zjavená Pravda, ktorá tam leží a je potrebná duchovná myseľ aby to zachytila. Odpočívajte na tom cez deň, myslite na to. Ak budete bez večere, myslite na to.

A dnes večer pôjdeme do jeho odpočinku, to zostalo, a budeme vidieť čím je dnes toto zaslúbenie. Čo je to dnes? Keby to Boh nemal tu v Biblii a nedokázal to, že to je práve teraz tu, potom som falošný prorok. Presne tak. Ale to je tu! Čím je tento odpočinok?

On povedal:

Bojme sa tedy, aby snád' nejako, keď sa ešte ponecháva zaslúbenie vojsť, ako oni ...

A to musí byť to isté zaslúbenie. To musí byť ten istý odpočinok. To musí byť ten istý Boh. To musia byť tie isté znamenia. To musí byť to isté. Ale odpočívame si. No, čo to je? Nech nám to Boh dá dnes večer.

A teraz skloníme svoje hlavy.

69 Požehnaný Pane, jedine Večnosť zjavi tie veľké veci, s ktorými sa teraz spolu zdieľame. Trochu veľa je tých, ktorí sú určení na odsúdenie. Ako je to povedané v liste Júdu, že „ľudia dávno, vopred zapísaní k tomu odsúdeniu, budú obracať milosť nášho Boha na nestudatosť.“ A dnes mnohí, ktorí kážu evanjelium (milosť Božiu), robia z toho systém, ktorý im prináša peniaze, majú veľkú cirkev a najviac ľudí v nedeľnej škole. Berú milosť Božiu a obracajú to na nestudatosť. A svet je slepý a idú ako slepé prasatá, nerozumejú.

Ó, Bože, daj nám porozumieť. Nech naše porozumenie nie je ako porozumenie detí tohoto sveta. Lebo Ty si povedal vo svojom Slove: „Deti

12 A keď vstal, povedal: „Ale nemôžem ...“ Pozrel sa a povedal: „Áno, môžem!“ On si myslel, že nemôže vidieť, viete. A pozrel sa, zodvihol hlavu a mohol chodiť a videl. Sám prešiel cez túto uličku. A oni boli presbyteriáni, on bol ortodoxný. A hovoril ... Vy si myslíte že len letniční, alebo ľudia svätosti dokážu kričať. Mýlite sa. Oni istotne dokážu kričať, keď vidia niečo takéto. Objímali jeden druhého a kričali. Chodil hore dole po schodoch, tlačil svoje invalidné kreslo bez nervu, ktorý udržiava rovnováhu a on chodil. Predstavte si to! Chodil tak ako vy alebo ja. Ó, On je úžasný!

13 No, Pavel napísal list Židom a v tomto liste Židom ... On to napísal. A prv ako napísal tieto listy ... Zistili sme teraz, budeme ... Toto je lekcia nedeľnej školy a ja sa budem snažiť dávať pozor, aby som nehovoril príliš dlho. A potom budeme mať zhromaždenia, na ktorých budeme v tom pokračovať dnes večer, ak bude vôľa Pánova.

No, v liste Židom a v ďalších Pavlových epištolách ... Kto bol Pavel? To bol horlivý Hebrej, vzdelaný človek a veľký učiteľ Starého Zákona. A bol vyučený od jedného z najlepších mužov v tom čase. Niekoľko mi povie ako sa nazýval. Gamaliel, jeden z najväčších učiteľov v tom čase. A Pavel sedával pri nohách Gamaliela.

Niečo na tom je ... kde chodíte, do akej cirkvi chodíte a aký učiteľ vás učí. Viete to? Na tom niečo je. Preto si máme vyhľadať tú najlepšiu, akú môžeme nájsť, aby sme tak mohli dostávať to najlepšie. Nie preto, že je to sociálne a tak ďalej, ale skutočné Biblické učenie.

14 Pozrite, raz keď Izrael vyšiel na púšť so svojimi armádami a sedem dní obchádzali a minula sa im voda. A hrozilo im, že zahynú, povedali: „Ó, keby tu bol na blízku prorok.“

A jeden z nich povedal: „Tu neďaleko je Elizeus. On lieval vodu na ruky Eliáša.“ Vidíte? To bol jeho priateľ. Inými slovami. „Tu je Elizeus, ktorý mal obecenstvo s Eliášom. U neho je Slovo Pánove.“ Rozumiete? On bol správne vyučovaný. A on povedal: „On je tu. Poďme tam dole a poraďme sa s ním, pretože jeho učiteľom bol Eliáš a on sa drží Eliášovej nauky.“ Vidíte, aký to má význam? Istotne, chceme byť vyučovaní.

15 Tak, Pavel bol vyučovaný od Gamaliela. A Gamaliel bol ten veľký muž, ktorý urobil to rozhodnutie, on sám bol vyučený, a keď toto všetko začalo prebiehať v tej prvotnej cirkvi, on povedal: „Bratia, nekladme na to ruky, ak to nie je od Boha, aj tak sa to rozpadne. Ale ak je to od Boha a my budeme proti tomu bojovať, budeme nájdení ako takí, ktorí sa boria s Bohom.“ Vidíte, on mal nejakú dobrú nauku.

Pavel vyrástol pri tomto mužovi a on vedel, že Pavel je veľký učiteľ. Tak jedného dňa, úprimný v srdci, prenasleduje cirkev, ide tam a chce ich pozatvárať ...

No, zoberme ďalšiu etapu z Pavlovho života, keď preberáme to pozadie.

16 Keď sa Judáš prehrešil a odpadol (tým, že miloval peniaze a pýchu života), vypadol z milosti a odišiel na svoje miesto. A učeníci povedali: „Musí byť dvanásť.“ A cirkev so všetkou svojou dôstojnosťou (aby som vám ukázal, čo je cirkev), so všetkou svojou dôstojnosťou a so všetkou svojou mocou, je ešte stále prikrátka, milión míľ vzdialená, hoci robí to najlepšie. Oni povedali: „Musíme vybrať jedného spomedzi nás, ktorý zaujme to miesto.“ A oni vrhli losy a pomocou toho vybrali Mateja. (Matiáša, myslím, alebo Mateja.) Myslím že Mateja. A keď ho vybrali a dali ku tým dvanástim (ku tým jedenástim, doplnili do dvanásť), on neurobil ani jednu vec. To je jediný raz kde je v Písme spomenuté jeho meno. To bola voľba, ktorú urobila cirkev.

No, oni si mysleli: „On je džentlmen.“ Bez pochyby. „On je úžasný človek. On je učený. Je chytrý, vzdelaný. Je to ohromná osoba. On zaujme miesto Judáša a bude jedným z nás.“ Ale viete, Boh niekedy urobí (podľa našej mienky) najnezmyselnejší výber.

17 No, Boh videl malého krivonosého žida, takého temperamentného ako len mohol byť, s ústami nakrivo: „Ja tam pôjdem a zavriem každého z nich. Dám ich do väzenia. Ja to urobím.“ To bol Boží výber. Tí ostatní vybrali učenca a diplomata. Tak vyberá cirkev.

Vidíte? Vy nevíete, kto je pri oltári. Vy nevíete, kto je ten, komu svedčíte ... vo väzení alebo kdekoľvek. Môže vyzeráť ako boxerista so zlomenými ušami a očami vytreštenými ... Ale vy nevíete kto to je. Vy len vrháte svoj los, to je všetko. Dávate mu Slovo. Boh robí ten výber.

A Boh vyberá tohoto malého temperamentného žida ... alebo vybral, na jeho cestu. „Ja tam pôjdem a pozatváram ich. Ja im ukážem, čo môžem urobiť.“ Niečo také. A Boh ho zrazil na zem. Boh povedal: „To je moja voľba, práve tam.“

Či by to nebolo hlúpe pre cirkev? „Veď on prenasleduje cirkev. To je telesný človek.“ Ale Boh vedel čo bolo vo vnútri toho človeka. Rozumiete, čo chcem povedať?

18 Tak, Pavel mal prežitie. Kolkí veríte, že pri obrátení prichádza prežitie? Skutočne! Ak nie, pochyboval by som o tom obrátení. Obrátenie prináša prežitie. A vy teraz nemôžete určiť ako sa to prejaví. Niekedy ten človek môže vykrikovať. Niekedy môže hovoriť v jazykoch. Niekedy môže plakať. Niekedy môže vzdychať. Neviete čo to bude, tak sa to nesnažte prideliť, pretože všetko, čo by ste skúsili, by bolo zlé. Vy metodisti a vy baptisti a nazaráni a letniční.

Videl som ľudí kričať tak hlasno, ako len mohli a ukradli by vám zlato

skutočne, skutočne hlboké. No, dajte si do vrecka svoje svedomie, kým nevyjdete von.

65 Dávajte teraz dobrý pozor:

Bojme sa tedy, aby snád' nejako, keď sa ešte ponecháva zaslúbenie vojsť do jeho (jeho, jej, to sú teraz osobné zámená. Čo?) ... nezdal sa niekto z vás, že zaostal.

No, Pavel sa im snažil povedať v tej predchádzajúcej kapitole o všetkých týchto veciach, ale teraz sa im snaží povedať, čo to je. Ó, máme čas? Ja ... možno bude lepšie, keď počkáme do večera. Je neskoro a budeme sa modliť za chorých. Možno bude lepšie, keď sa toho chytíme dnes večer, pretože toto je naozaj plné vitamínov, duchovných vitamínov. Treba veľa urobiť a ja mám dnes popoludní veľa práce.

Bojme sa ... Bojme sa tedy, aby snád' nejako, keď sa ešte ponecháva zaslúbenie ...

No, mali oni tam dole v Egypte zaslúbenie o zaslúbenej zemi? A keď Boh prišiel dole a robil toto zaslúbenie reálnym ... Aha, Boh povedal Abrahámovi pred stovkami a stovkami rokov, že On to urobí. To bolo podľa Písma.

66 Jozef povedal: „Neberte odtiaľto moje kosti, až kým nepôjdete do tej zaslúbenej zeme a pochovajte ma tam s ostatnými mojimi otcami.“ Pretože on vedel, že nastane vzkriesenie, keď Ježiš vstane zmŕtvych. Pretože on vedel, čo povedal Jób.

Vidíte? Každý z tých prorokov vedel presne, čo povedal ten iný prorok a vedel, že ten Duch bol ten istý. A oni to sledovali. Ó, brat. Ó, to mám rád. To nás má striasť z nášho znepokojeného stavu. Oni mali svoje oči, nie na tom, čo hovoria ľudia, ale na tom, čo povedali ich proroci. Každý jeden dával na to pozor.

Abrahám povedal: „Pochovajte ma rovno tu, kde bol pochovaný Jób.“ Povedal: „Sárah, kúpim kúsok zeme a budeme pochovaní rovno tu.“

Izák bol prorok po svojom otcovi, povedal: „Počúvajte! Nepochovajte ma nikde inde, nie tu dole v Egypte, ale zoberte ma rovno naspäť do zaslúbenej zeme. Pochovajte ma rovno tu.“

Jakob zomrel dole v zaslúbenej zemi, ale povedal svojmu synovi, ktorý bol prorok. Povedal: „Vieš, jednej noci sa ten anjel dotkol môjho boku a ja odvtedy krívam. Pod' polož svoju ruku ...“ (Ó, milosrdenstvo.) „Môj prorocký syn, ja som starý a som slepý, ale polož sem svoju svätú ruku, ty sám si prorok, polož ju na to miesto, kde mal svoju ruku ten anjel a prisahaj mi na nebeského Boha, že ma nepochováš tu dole.“

67 Nech je požehnané ... Či vidíte to duchovné zjavenie Slova? Prečo,

A ktorýmže prisahal, že nevojdú do jeho odpočinku, ...

Oni sa vydali na cestu, ale ... Videli zázraky, ale nikdy sa nedostali do zaslúbenej zeme. Len vyvolená skupina, ktorú tvorili dvaja, vošli do zaslúbenej zeme.

No čo robí Pavel? On hovorí teraz kresťanom. Nenechajte toto isté evanjelium, ktoré bolo tam vtedy kázané v znameniach a zázrakoch, a viedol ich Ohnivý Stĺp ... a keď sa znovu dejú tieto veci, neodpadnite skrze neveru, aby ste začali pochybovať, lebo ich telá popadali na púšti.

63 No, teraz ku tomu rýchlo prideme. Dávajte dobrý pozor.

... ak nie tým, ktorí neposlúchali?

A vidíme, že nemohli vojsť pre neveru. (On to raz nazýva „hriech“, a druhý krát tomu hovorí „nevera“. Nevera je hriech.)

... oni nevošli ... pre neveru.

Oni videli toho proroka Mojžiša, videli čo robil. Videli, čo povedal, to bola stále pravda. Chodili presne v pravde. Tento Ohnivý Stĺp sa zjavoval pred ním. Oni to pozorovali. Oni to videli.

Pavel sa snaží dostať ... trochu neskôršie, tu ďalej prišiel ku prežitiu, ktoré mal on. Vidíte? Snaží sa dať do spojitosti to prežitie, on to prirovnal ku Starému Zákonu. Povedal: „My teraz skrze Ježiša Krista vchádzame do novej veci, do tohoto nového zriadenia.“ Za dávna sa im Pán zjavoval skrze prorokov, ale teraz je zjavený skrze svojho Syna, Ježiša. Vidíte? A zachádza do svojho ... aby im zobrazil tie prežitia a ukázal, čo sa dialo. Ako tie znamenia a zázraky a všetko a čo bolo napísané.

64 No, on povedal:

... oni nevošli ... pre svoju neveru. (Oni neverili!)

Ale teraz, my ktorí vchádzame do tohoto zriadenia ... A nezatvrdzujte svoje srdcia. Nesprávajte sa tak ako oni v tých dňoch rozhorčenia, keď hnevali Boha. Ako to oni robili? Nie tým, že žili nemorálne. Dovoľte, že vám toto predstavím.

Vy hovoríte: „Brat Branham, ja chodím do zboru.“ To je dobre.

— Nikdy v živote som neklamal. — To je dobre.

„Nikdy som nekradol. Nikdy som neurobil toto, tamto ani nič také.“ To je veľmi pekné. To je všetko dobre, ale to stále nie je hriech. Hriech je to, keď sa Boh ukáže a vy tomu neveríte, nechcete to počúvať.

Poviete: „Ale, moja cirkev to neučí.“ Keď to učí Biblia a Boh to potvrdzuje, to je hlavné.

No, dávajte teraz na chvíľu pozor. Chceme začať teraz niečo

zo zubov, ak by mohli. Tak veru! Videl som ľudí hovoriť v jazykoch, ako keď sypete hrach na suchú kravskú kožu. A v skutočnosti, na druhej strane úst žujú tabak a keby mohli, podrezali by vám hrdlo. Je to tak. Tak tieto veci ... Nie je žiadny dôkaz, ktorým to môžete dokázať, jedine skrze život, ktorým ten človek žije. „Podľa ovocia ich poznáte.“

19 Tak to všetko je na Bohu. On robí výber. On dáva dokopy tie veci a je to tak, ako to má byť. Tak ak sa váš život zhoduje s ovocím Biblie, tak ste sa celkom pekne počali. Ak váš duch svedčí s Jeho Duchom, že ste synovia a dcéry Božie, ste ... Všetko to zlé odpadlo a všetko sa stáva novým a žijete v láske a máte pokoj a milosť a tak ďalej. Potom sa dostávate celkom blízko ku Kráľovstvu. Pretože ten Život, ktorý je vo vás produkuje takýto druh života. Vidíte?

Ak hovoríte: „Ó, haleluja, hovoril som v jazykoch. Haleluja!“ To nič neznamená. To neznamená nič viac, než ako keby ste prišli sem a zahrali na gitare nejaký tón alebo niečo také. To nič neznamená. Hoci by ste hovorili v jazykoch, hoci by ste kričali, a behali hore dole pomedzi rady a plakali a tiekli by vám slzy, ako keby ste lúpali cibuľu, to nič neznamená, vôbec nič, až kým za tým nestojí presne ten každodenný život, ktorý s tým ide.

20 No, ak robíte tieto veci plus ten život, „Amen“, to je pekné. To je dobre. Ale môžete robiť tieto veci bez toho, aby ste mali ten život.

Tak potom, nie vykrikovanie, ani nič takého nie je dôkazom. Ježiš povedal: „Podľa ich ovocia ich poznáte.“ A ovocie Ducha nie je hovorenie v jazykoch. To nie je ovocie Ducha. Vykrikovanie nie je ovocie Ducha. Plakanie nie je ovocie Ducha. Ale láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, dobrota, dobrotivosť, vernosť, krotkosť, zdržanlivosť. To je ovocie Ducha. To je to, čím je ovocie Ducha. No dobre.

No, keď máme tieto veci, to spôsobuje, že ľudia radi robia organizácie. Viete? „Dobre, my to budeme mať. Chvála Bohu, všetci, ktorí veria tak ako my, my pôjdeme touto cestou. A všetci, ktorí veria tak ako my, pôjdeme takouto cestou.“ Ale Boh chce, aby všetci išli touto cestou. Rozumiete? Rovno hore!

21 No, Pavel, potom keď mal toto prežitie, potom si myslel, že to bolo nádherné prežitie. No, ako ... Pozrime sa trochu na to prežitie. Pavel bol na ceste do Damašku, aby tam uväznil niektorých ľudí, pretože sa tam dostalo evanjelium. Evanjelium znamená „dobrá správa.“ A tak oni sa tam rozprchlí a povstávalo mnoho ľudí, plných lásky a radosti a milovali Pána Ježiša. A ono sa roznieslo až tam, tak Pavel zobral nejaké listy od najvyššieho kňaza. Povedal: „Pôjdem tam a všetkých ich pozatváram.“

Tak si zobral so sebou malú družinu strážcov (chrámových strážcov,

vojakov) a vydal sa na cestu. A keď išli po ceste a on len ... všetci vedeli čo ide robiť a zrazu sa niečo stalo. Zrazu sa pred ním zjavilo veľké Svetlo, veľké Svetlo. No, ono svietilo ako slnko. Stala sa zvláštna vec. To Svetlo svietilo tak silno, že on ... Skoro mu vypálilo oči a on spadol na zem. A ležal na zemi a pozrel sa hore.

22 Bolo s ním okolo desať alebo pätnásť mužov. Či niektorý z tých mužov videl to Svetlo? Nie. Pavel to videl! Tým ľuďom nebolo dané, aby to videli. Tak, niektorí ľudia môžu vidieť určité veci, zatiaľ čo ostatní nie. Rozumiete? Tak, Pavel videl to Svetlo až tak, že ho až oslepilo. On niekoľko dní nemohol vidieť, pre neho to bolo také skutočné. A on nemohol vidieť niekoľko dní ... neskôršie, keď písal listy, jeho oči ho od vtedy tak trápili, že písal veľkými písmenami. Povedal: „Vidíte, že som vám to napísal veľkými písmenami.“ On skoro nevidel.

On bol vo väzení a prosil Pána, aby ho z toho uzdravil. A tri razy o to prosil. Ale čo povedal Pán? „Moja milosť ti je dostatočná, Pavel.“

Pavel povedal: „Teda sa budem chváliť svojimi slabosťami.“ Pretože povedal: „Aby som sa prevelikosťou zjavení príliš nepovyšoval, daný mi je osteň do tela, anjel satanáš, aby ma pohlavkoval.“ Chvilami sa mu polepšilo a potom to znovu prišlo. Pohlavkovanie, to znamená „úder za úderom“ Ako loď na mori, viete, vlny do nej udierajú. Vidíte, úder za úderom. A polepšilo sa mu, a potom to znovu dostal a potom sa mu polepšilo a znovu to dostal. „Pane, čo sa deje, nezoberieš to odo mňa?“

„Dost ti je moja milosť, Pavel, len sa drž.“ To do držalo ...

23 „No, keby to ... keby som bol proste dokonalý a všetko by bolo dokonalé, potom ďalej by som sa nafúkol a povedal by som. Vidíte, na mne nie je nič zlého. Brat, Pán sa o mňa stará. Haleluja.“ Potom sa stávajú samospravodliví.

Boh vám raz za čas musí dať trochu niečo, aby vás tak pokoril, viete. Je to tak. Aby ste si tak uvedomili, že On je šéfom. Ó, či nie je ohromný! Tak veru. To je jednoducho úžasné.

Tak On ... Pavel potom hneď, keď mal toto veľké prežitie, ...

No, keby to bol zažil niekto dnes, oni by povedali: „Ó, chvála Bohu, haleluja. Človeče, Pán pre mňa niečo urobil. Sláva Bohu.“ Ale Pavel nebol taký, on bol vyučený z Biblie.

24 To prežite muselo súhlasiť s Božím Slovom. Tak veru! Ak to všetko spolu nezapadalo presne do Biblie ... Nie len pozrieť sa sem a povedať: „Ó, áno, tu to je, rovno tu. Chvála Bohu, mám to.“ Och! Boh to takto nedáva.

To musí pasovať s celou Bibliou. Všetko. Pretože vy môžete ... Neveriaci používajú túto Bibliu ako pole svojich diskusií. Ale oni zoberú

A ktorýmže prisahal, že nevojdú do jeho odpočinku, ...

59 Vaša nevera ... Ó, takto nikdy nepreberiem túto kapitolu. Ale pozrite sa, to je to, čo sa deje dnes s týmto národom. Znamená a zázraky prešli krížom krážom cez tento národ. Čo oni robia? Stále sa ku tomu obracajú chrbtom. A On povedal:

Prisahám, že im nedám vojsť do zeme, do ktorej sa vybrali.

Čo sa dnes deje s týmito veľkými cirkvami? Ich nevera popudila Boha. Haleluja! On je schopný z týchto kameňov vzbudiť deti Abrahámovi. On sa im snažil dať evanjelium a oni zatvrdili svoje srdcia. Stali sa kultom a urobili malé denominácie a „My veríme toto a nič iné.“ A Boh nemohol vojsť dovnútra. Kde sú dnes? Odstavení nabok.

60 Božia malá verná skupinka ide rovno vpred so znameniami a zázrakmi. On ich dáva do skúšky. Každý syn, ktorý prichádza ku Bohu musí byť najprv cvičený a skúšaný, vycvičené dieťa.

Stala sa prvá malá vec: „Ó, dobre, možno na tom aj tak nezáleží.“ Ste nemanželské dieťa a nie dieťa Božie.

Lebo dieťa Božie je Semeno Abrahámove, ktorý nazýva veci, ktoré nie sú, ako keby boli. „Boh tak povedal!“ A ďalej sa toho držia. Amen. Bez ohľadu na to, čo kto hovorí alebo čokoľvek sa deje, oni aj tak tomu veria: „Boh tak povedal!“

61 On dvadsať päť rokov čakal na to dieťa, nevadilo mu aké to bolo protikladné. A on sa oddelil od tých neneveriacich amen) aby tak mohol veriť. Ó, cítim sa nábožne. Predstavte si to. Vy sa musíte oddeliť od svetskej dogmy. „Och, dni zázrakov pominuli. Také niečo už neexistuje. To je fanatizmus.“ Oddelte sa od toho!

Biblia hovorí: „Vyjdite z pomedzi nich a oddelte sa, hovorí Pán, a Ja vás prijmem.“ Aké nádherné. „Ja vás prijmem, potom keď ste sa oddelili. Budete moje deti a ja budem váš Boh. Oddelte sa. Nepriahajte sa do jarma s neveriacimi.“ To je ono.

Mladý muž sa žení, berie si nejaké dievča, ktoré neverí. Alebo nejaké mladé dievča sa vydáva za chlapca, ktorý neverí. To nemajú robiť. Nestarám sa aký je on milý a ... alebo aká je ona milá a aké má veľké oči. To všetko v jednom z týchto dní zvädne. Ale brat, tvoja duša bude žiť naveky. Buď opatrný, čo robíš. Ona nie je skutočná veriaca alebo on nie je skutočný veriaci, nepriahaj sa takto. Drž sa preč od niečoho takého, to ti spôsobí na ceste problémy.

62 No, počúvajte, 17. verš.

A na ktorýchže zanevrúc hneval sa štyridsať rokov? Či nie na tých, ktorí hrešili, a ktorých telá popadali na púšti?

Žiť v cudzoložstve nie je hriech. Fajčiť, žuť, piť, hrať hazardné hry, preklínať, prisahať a tak ďalej, to nie je hriech. To sú prejavy nevery. Vy to robíte, pretože ste neveriaci. Ak ste veriaci, tak to nerobíte. Preto Ježiš povedal: „Ten kto čuje moje slová a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život.“ Nie ten kto hovorí, že verí, ale skutočne verí. Tu to máte. To odsúva nabok všetky vaše počiatočné prejavy. Vidíte? Tu to máte. Nie „Ten, kto počuje moje slovo a kričí.“ Nie: „Ten, kto počuje moje slovo a hovorí v jazykoch.“ Nie: „Ten, kto počuje moje slovo a má na rukách alebo na tvári krv.“ Ani nič takéto. To nie je to. „Ten, kto počuje moje slovo a verí v toho, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“

57 Čo je to hriech? Nevera! Môže povstať niečo malé a namiesto toho, aby ste išli rovno do Písma a zistili, či je to pravda alebo nie, hovoríte: „Ó, ja ... hmm. Ja ...“ Vidíte? Idete ďalej svojou cestou. „Ja zostanem ďalej presbyteriánom, ako som. Vieš, ja ...“ Zostaň. Slepý! A rozhorčujete Boha.

Keď Boh niečo robí, on očakáva, že ľudia sa toho chytia. Ale namiesto toho: „Vieš, no dobre, neviem o tom.“ Vidíte? On očakáva, že ľudia to porozumejú. Ak ste dostatočne presvedčení, sadnite si ku Písmu, prechádzajte cezeň a skúmajte ho hore dole a pozorujte, či sa to stalo. Či je to predpovedané, že sa to stane a tak ďalej. Potom to porozumiete. Amen.

58 No všimnite si:

Teda keď je povedané: Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení Boha. (Keď bol Boh z nich rozhorčený. Vidíte?)

Lebo niektorí počuli ... (Počuli evanjelium, počuli kázať Mojžiša.) ... a rozhorčili. Ale nie všetci, ktorí vyšli z Egypta skrze Mojžiša.

Koľkí viete, že koľko ľudí bolo spasených z tej pôvodnej skupiny, ktorá vyšla? Koľko? /Zhromaždenie hovorí: „Dvaja.“/ Áno, dvaja. Koľkí viete ako sa volali? /Zhromaždenie odpovedá: „Kálef a Jozua.“/ Áno. Kálef a Jozua, len dvaja, z okolo dvoch miliónov.

Počúvajte toto:

A na ... (17. verš teraz)

A na ktorýchže zanevrúc hneval sa štyridsať rokov? ... (kvôli nevere) ... Či nie na tých, ktorí hrešili (neverili), ...

Zoberte si slovník a nájdete čo znamená slovo hriech, zoberte si Biblický slovník. To je nevera. Nevera je hriech! „Ten, kto neverí je už odsúdený.“ Ev. sv. Jána 4. Vidíte? „Už odsúdený!“

... ktorých telá popadali na púšti?

jedno miesto Písma tu a prejdú sem a tu zoberú iné miesto a snažia sa ich spojiť, a pritom sú to dve rozdielne témy. Tak Písmo sa musí porovnávať s Písmom.

25 Ako povedal Izaiáš v 28. kapitole: „To musí byť riadok za riadkom, riadok za riadkom, trochu tu a trochu tam. Držte sa pevne toho, čo je dobré.“ Vidíte? Takto to prichádza. Riadok za riadkom, Slovo za Slovom, Písmo za Písmom. To musí byť všetko spolu zostavené. Preto si myslím, že v takýchto lekciách ako teraz máme, to je pre cirkev veľká vec, pretože to ich privádza na miesto, kde všetky miesta Písma zapadajú do seba. A naše prežitie musí zapadať do Písma (Ó, tu to máte.), ak to tak nie je, potom je to nesprávne.

A ako som ja chodil niekoľko rokov a nevedel som, čo to bolo za Svetlo, ktoré zrazilo Pavla na zem. Keď ten vonkajší svet, ľudia, kazatelia sa mi skrze Písmo snažili povedať: „To je z diabla. Ty budeš veštec. Ty budeš špiritista. Nezahrávaj sa s tým, Billy. Na tom je niečo zlé. Nerob to, človeče, to je falošné. To je diabol. Človeče, ty budeš úplné médium. Ak to budeš robiť, bude z teba špiritista. Ó, to je všetko z diabla. To nie je v poriadku.“

26 Ale keď ... Ja som to nechcel kázať. Ale ako na ceste do Damašku, Pavel to nechcel kázať. Tak on zistil, či je to správne alebo nie. Tak on išiel dole do Arábie na tri roky a študoval Písmo. Keď z tade prišiel povedal: „Teraz mi to skúste vyhovoriť.“

On vedel, že sa bude musieť postaviť pred farizejov. Musí sa postaviť pred sadúcejov. Musí sa postaviť pred svetom a pred pohanským svetom. A tak Pavel ... Táto Biblia je napísaná ... tento list Židom je napísaný kvôli tomu. On trasie tými židmi a berie ten Starý Zákon a ukazuje to tu v Novom Zákone. „Toto je Boh,“ povedal. „Tu to je vo všetkých tých prorokoch a vo všetkom.“ Začína tam na začiatku, v tej prvej kapitole, ktorú máme: „Boh za dávna (vtedy v dávnych časoch), mnohorakým spôsobom hovorieval ku otcom skrze prorokov.“ Tak Boh prinášal svoje posolstvo overené pomocou Urím a Thumím. „Ale v týchto dňoch prehovoril ku nám skrze svojho Syna, Krista Ježiša.“ A to je overené pomocou jeho Biblie. Tu to máte.

27 Tak tieto prežitia, o ktorých svet hovorí: „Ó, to je nenormálne. Aha, nikto ...“ Keď sa zjavil ten anjel, to Svetlo tu dole nad riekou, keď som tu na rohu kázal na svojej prvej evanjelizácii a krstili sme všetkých tých ľudí ... Myslím, že brat Freeman, ty si tam asi bol ... Nevie, či si tu vtedy bol alebo nie. Koľkí ste tu boli, keď sa zjavilo nad riekou to Svetlo? Je tu niekto z tých starších? Áno, niekoľko z nich. Keď to bolo tu dole nad riekou.

A ľudia povedali: „To bol len optický klam.“ Mnohí z nás tam stáli,

dávali sme sa na to a tu to prichádza dole. A potom po rokoch to Boh potvrdil pomocou objektívu fotoaparátu. Je to pravda!

„Dobre, je to nejaká predstava? Je to niečo, čo ..?“ Vôbec nie! Nachádzame to rovno tu v Biblii a ukazujeme vám to. To je ten istý Pán Ježiš. On robí tie isté veci. Jeho skutky sú také isté. Jeho moc je taká istá.

28 Pozrite tu, minulú nedeľu. Ležal som tam v posteli, nikdy v živote som nevidel toho človeka, vystúpil som a povedal: „V zhromaždení je človek, šedivý ... čiernovlasý, prešedivý. Je slepý a nemôže chodiť, je na invalidnom kresle. Poslal ho čiernovlasý muž, doktor. Doktor Ackerman, čiernovlasý muž, katolík. Videl som tam práve sedieť človeka a TAK HOVORÍ PÁN. Vstal a chodil a mohol vidieť a všetko bolo v poriadku. Čo to bolo? Tu je ten istý anjel. Ten istý anjel, ktorý zrazil na zem Pavla tam na ceste do Damašku, žije dnes vo svojej cirkvi a vo svojich ľuďoch. Písmo sa porovnáva s Písmom, tak to musí byť.

Ó, máme vlašných ľudí. Za chvíľu ku tomu prideme. Ó, máme pred sebou hlboké veci, ak sa len ku tomu budeme môcť dostať, dnes alebo zajtra. No, to je len začiatok, aby sme sa dostali na hlbšie vody, kde ...

29 Viete, keď som bol malý chlapec, mával som taký malý rybník vonku za týmto miestom a zvykol som tam chodiť. A všetci z nás, keď sme boli malé deti sme behali nahí. Malí, okolo šesť, sedem roční. A my ... Tá voda bola asi takáto hlboká. Nebolo to hlbšie ako mláka pre prasatá. A mal som tam krabicu na skákanie. A ukazoval som, že sa viem ponárať. Držal som si nos a špliechal, a tak som plával. A bruchom som narážal do bahna, viete, a to lietalo na všetky strany. A povedal som otcovi, že viem plávať.

On ma tam jedného dňa zobral a povedal: „Chcem vidieť ako plávaš.“ A ja som skočil za krík, vyzliekol som sa a bežal som do vody. A špliechal som, že bahno lietalo na všetky strany, a otec sedel na mostíku, sedel tam a chvíľu ma pozoroval, povedal: „Vyjdi z tej mláky, umy sa a pod' domov.“ Vidíte?

No, tak je to s niektorými z nás, ktorí hovoríme, že sme kresťania, plazíme sa v bahne. Je to tak. Kým sa držíte toho, že: „Ja som metodista. Ja som letniční. Ja som presbyterián. Ja mám dôkaz, že to mám.“ Plazíte sa v bahne!

30 Raz som bol so svojím strýkom a stále som hovoril ... On bol asi o 15, 16 rokov starší. Boli sme na rieke. Povedal som: „Strýko Art, ja viem plávať.“ A sedel som vzadu v člně, viete. Cítil som sa dobre a bezpečne. On len zobral veslo a strčil ma dole do asi tri metrovej vody. To bolo potom iné, všetok ten šplechot a krik, aký ste v živote počuli.

Jedného dňa budete vystrčení. Bude lepšie, aby ste vedeli, kde stojíte. Tak veru. Ak Ho poznáte, bude cítiť ... Bude lepšie, aby ste Ho

týchto stenách a pomedzi rady?

53 Ó, Elizeus raz ráno, keď ten chlapec bol tak strašne slepý a povedal: „Pozri, tam dole sú Sirovia.“

— Ale s nami je viacej.

— Ja nikoho nevidím.

— Pane, otvor oči tomu chlapcovi.

On sa pozrel okolo toho starého proroka a všade dookola to ... tie kopce boli v ohni, plné ohnivých koní a ohnivých vozov. On sa potom presvedčil.

On povedal: „Vyjdeme len tam a raníme ich slepotou.“ Oni mali dokonalý zrak tak ako vždy, ale boli slepí na neho. Opýtal sa: „Hľadáte Elizeusa?“

— Áno, pane.

„Tak podte, ukážem vám, kde je.“ A to ich on viedol. Oni to nevedeli.

A tak je to dnes. Kristus je tu! Duch Svätý je tu a robí tie isté veci, ktoré stále robil a svet je na to slepý! Oni to nevedia. „Ó, ja neviem, čo sa toho týka, môj pastor ...“ Ó, biedni, schátralí ľudia! Rozumiete, čo myslím? Oni sú na to slepí. Oni to nevedia. Boh vedie ľudí.

54 No, oni vyšli na púšť Sín. Tam nebola žiadna voda. Boh to mal všetko pripravené. Ó, a našli mláku s vodou a povedali: „Toto je to.“ A nemohli ju ani ochutnať. Ó, to bolo strašné. Ó, to je horšie ako 100 percentná síra. Viete? Ako skazené vajcia, viete. „Och, jo, to je strašné.“ To bola otrava. No, nazývalo sa to púšť Sín /Po anglicky slovo sin znamená hriech. -tl./ Rástlo tam niekoľko paliem a tam kde rástli tie palmy bol prameň. Potom Mojžiš povedal: „Ne ...“

Ale Boh povedal: „Prečo ... prečo ma rozhorčujú? Dobre, keď som tam vtedy robil tie veci, či nemôžem urobiť niečo v tejto situácii?“

55 Keď ťa dostal z jednej choroby, či ťa nemôže dostať i z druhej? On ťa vyviedol z jedného problému, či ťa nemôže vyvieť aj z ďalšieho? Chvála Bohu, keď ma vyviedol z hriechu, dokáže ma vyvieť aj z hrobu. On je Boh. Aký je v tom rozdiel? Len ďalej maj svoje oči obrátené na Neho.

Povedal: „Keď som za vami zavrel Červené more a zatopil Egypťanov, či nedokážem urobiť niečo s touto vodou? Prečo ma s tým hneváte? Oj, vy neveriaci! Vy ma vašou neverou popudzujete do hnevu.“

56 Tu je použité slovo hriech, rozhorčovali. Robili ... oni to robili preto, že neverili. Oni tam nevyšli a nezačali hrať kocky alebo niečo takéto. Oni nechodili za ženou niekoho iného, nevyšli a neklamali. To nebolo to, čo robili. Ale to nie je v podstate hriech.

50 Tu prichádzajú deti Izraela, idú v tom svetle. Mojžiš ide pred nimi. Tu oni idú: „Podťe, toto je tá cesta. Boh nás volá a my ideme. Ideme do zaslúbenej zeme. Ó, Haleluja!” Oni tu všetci boli, vykrikovali a vyskakovali a prežívali pekné chvíle. Viete. A ani sa nenazdáte, pozreli sa naspäť a povedali: „Ó, čo je to za prach?”

Jeden z nich vyšiel na kopec a povedal: „Ó, beda! Beda! To je faraónova armáda!”

Boh povedal: „Čoho sa tak bojíš? Či si neveril tomu, čo som robil tam dole? Čo sa strachuješ? Prečo ma hneváš?”

Keď tam prišli, Mojžiš prosil Boha. Boh jednoducho otvoril Červené more a oni cezeň prešli a tých nepriateľov v ňom zavrhol. Boh to takto robí. Nestrachujte sa. Nebuďte celý rozrušení. Neznervózňujte sa. Tým rozhorčujete Boha.

51 Čo On potom urobil? Vyzeralo to ako: „Dobre, mali sme jednu veľkú skúšku. Chvála Bohu, máme to za sebou. Už to viacej nebudeme mať. Sme na ceste do zaslúbenej zeme.” A On ich viedol rovno do púšte, kde nebola voda. Vidíte? Dokážete si to predstaviť? Boh so svojím posväteným, svätým ľudom, ich vedie rovno do tejto pasce, potom ich vyviedol z tejto pasce a vedie ich rovno sem, kde nebola voda. A pritom ich mohol viesť nejakou cestou, kde bola voda. Prečo? On keby chcel, mohol spraviť aby celou cestou tiekla okolo rieka. On mohol v radosť odlomiť každý vrch a spraviť, aby triskala voda stopäťdesiat metrov do vzduchu, keby chcel. Určite. On by to mohol. Ale keby to urobil, bolo by to príliš ľahké. Ó, nech je požehnané meno Pánove!

52 „Brat Branham, prečo Boh dovolil, aby sa toto stalo? Prečo Boh...?” Boh to robí. Nechajte ho, kráčajte len ďalej. To je Božia starosť. „Kroky spravodlivých sú riadené od Pána.” Tak veru! Či to niečo na tom mení?

„Brat Branham, prišiel som o všetky svoje peniaze.” Dobre, aj tak nech je požehnaný Boh!

„Och, urobil som toto a toto sa stalo, víchrica mi zrútila dom.”

Nech je požehnaný Boh, pri tom všetkom. „Pán dal, Pán vzal, nech je požehnané meno Pánove.” Len ďalej kráčaj, to je všetko sláva Božia. Boh vie, čo robí.

Niekedy cez vodu, niekedy cez prival. Niekedy cez ťažkú skúšku, ale stále cez krv. (On nás takto vedie)

Je to tak. Ó! Cítim sa, že by som mohol zakončiť a kričať od radosti. Takto On vedie svoje drahé deti. Ó, či môžete cítiť ...? No, ja nie som psychológ, ale môžete cítiť teraz toho milého Ducha, ktorý obklopuje toto miesto. Čo keby sa vám teraz otvorili oči a videli by ste, čo tu stojí popri

skutočne poznali! Je to tak. Ale teraz ideme na hlbšiu vodu, na hlbšiu vodu, tam sa potopíte, ak nie si dobrý, vykrmený kresťan.

31 Všímajte si Slovo! Pavel, prv našiel to ... išiel naspäť do Starého Zákona a našiel toto. On tam jasne videl svoje prežitie. „Čo to bolo, čo ma zrazilo na zem?”

To bolo Svetlo, stálo tam veľké Svetlo a svietilo ako slnko, stálo pred ním a On povedal: „Saule, Saule, prečo Ma prenasleduješ?”

On povedal: „Pane, kto si, že Ťa prenasledujem?”

On povedal: „Ja som Ježiš.”

„Ja som si myslel, že On je človek, že má prebité ruky, ľudia tvrdia, že sa teraz zjavuje na zhromaždeniach, s jazvami od klinov na rukách a na hlave.” Nie, nie. Nie to telo, nie v tom tele. Vidíte?

On je teraz Svetlo. Saul ... Keď On bol tu na zemi, povedal: „Prišiel som od Boha a idem naspäť ku Bohu.”

On bol ten anjel, ktorý viedol deti Izraelove v tomto svetle cez púšť. On sa vrátil naspäť do toho istého Svetla a Pavel to videl zo Starého Zákona. On povedal: „Ja som Ježiš, ten Anjel Zmluvy.”

A On sa stal telom, aby nás vykúpil. Nezobral na seba formu anjelov, videli sme to v predchádzajúcich kapitolách ... nášho štúdia. On nezobral na seba prirodzenosť anjelov, ale bol Semenom Abrahámovým, aby Ho ľudia mohli poznať, aby človek mohol vidieť Boha. Amen. A teraz hovorí: „Vrátim sa naspäť do toho.”

A Pavel, keď to videl, povedal: „Skutočne, to bol On. To bol On!”

32 Peter mal jednej noci prežitie, keď sa modlil. To isté Svetlo vošlo do tej budovy, otvorilo pred ním dvere, vyšiel von na ulicu. A Peter si myslel, že sa mu sníva, tak bol pomazaný. Nevedel, čo sa stalo. Povedal: „Či som sa práve zobudil? Ale som tu vonku na ulici!”

A išiel do domu Jána Marka. A malé dievča otvorilo dvere, nejaká pani. Mali tam modlitebné zhromaždenie: „Niektoré klepe na dvere.” Otvorila dvere. „Ó” povedal: „Práve je tu Peter. Vy sa za neho modlíte, aby sa dostal z väzenia. Pán ho oslobodil!”

„Ó,” povedali: „ale choď.” „Ó, Pán ho oslobodil!”

„Aha,” povedala: „Stojí tu pri dverách a klepe.” Peter stále búchal: „Pustite ma dnu.”

„Ó,” povedala? „To je Peter.” V tých dňoch ... oni to stále majú, malé odsúvacie okienko. Malý príklop, ktorý ste tu zodvihli a pozreli ste sa von. Viete. Prv ako ste pustili dovnútra svojho hosťa, museli ste vedieť kto vám klepe na dvere. Pretože boli zbojníci, keby ste otvorili dvere, zabili by vás.

Tak oni otvorili dvere. Ona povedal: „To je Peter.“

Oni povedali: „Ó! Ó, on je mŕtvy. To tam stojí jeho anjel.“ Vidíte? Prešiel do svojho osláveného tela, viete, do tej teofánie.

33 Pamätáte sa ako sme to preberali, ten veľký diamant a ako on odrážal svetlo, ako to tam prechádzalo naspäť? „Keď tento zemský stánok bude zborený, máme iný, ktorý na nás už očakáva.“ A oni si mysleli, že Peter zomrel a že toto staré telo skonalo a oni ho už za tých niekoľko dní pochovali, a že on vošiel do svojho anjela, alebo do svojho oslá... nie do osláveného tela, ale do svojej teofánie. Do tela, ktoré je už pripravené. Ono si nemôže potriasť s vami ruky. Ono nemá ruky, aby si ich takto mohlo potriasť, ale to je na obraz človeka.

Prišiel tam a klepal na dvere. Ona povedala: „Nie! To je Peter, on tam stoj.“ Otvoril dvere a vošiel dovnútra a bol tam. No, Petra vyslobodilo toto svetlo.

34 Tak isto ako tá prvotná ... ako Pavel, v tej prvotnej cirkvi videl to svetlo Božie, ktoré zasvietilo na Pavla, teraz prišlo dole to isté. No, ľudia môžu vraviť čokoľvek, to ešte neznamená, že je to pravda. Ale keď Boh niečo potvrdzuje, to, čo to robí je dôkazom. Potom to potvrdzuje fotoaparát. A všetko, čo ... čo Pán vykonal, bolo úplne neomylné dokázané, že to je Boh. Podľa Písma, podľa prejavov, podľa prežitia. Ale ľudia nechcú počúvať.

Pozrite sa tu v tejto modlitebni. Pamätajte, vy viete, netúžime po veľkých davoch. Nemáme ani pre nich miesto. Ale pozrite sa, zhromaždenie takéhoto typu, kde sa kvôli tomuto schádzame, má upútať pozornosť Falls Cities. Ale oni sú mŕtvi. Oni sú úplne mŕtvi. Majú oči a nevidia. Poviete: „Prečo, brat Branham, prečo nejdú k doktorovi a nedajú si napraviť zrak?“ On nevie napraviť taký zrak!

35 Ježiš povedal: „Keby ste poznali mňa, poznali by ste môj deň.“ On povedal: „Vy slepí farizejovia. Tvárnosť oblohy dokážete rozoznať, ale znamenia času nedokážete.“

Prechádza vám to ponad hlavy? Počúvajte! Pozrite sa na znaky, v ktorých teraz žijeme. No, toto nie je nejaká ... Ja sám o sebe som len človek, ani nie kazateľ. Nemám žiadne vzdelanie na to, čo svet nazýva „kazateľ.“ A my sme len biedni ľudia. Pozrite sa na túto budovu, v ktorej sme. Pozrite sa dnes na tie katedrály. Ale pozrite kde je Boh! To je hlavné.

36 Taký bol Moáb, keď tam stál v celej svojej skvelosti a nádhere. A Izrael bol tam v stanoch. Ale kde bol Boh? Tam dole bola malá skupina nejakých fanatikov, ktorí robili všetko možné, čo bolo zlé. Ale Balám, ich biskup si nevšimol tú udretú Skalu a toho mosadzného hada, ten Ohnivý Stĺp. Jeho oči boli slepé, on to nemohol vidieť. On povedal: „Oni si to len

do kríka a začal sa zjavovať najprv Mojžišovi. Mojžiš povedal ... Viete, ako sme raz večer mali tú lekciu ako to, keď Ježiš bol tu dole na zemi, On povedal: „Prv ako bol Mojžiš, JA SOM.“ To bol Ježiš v tom horiacom kríku, v tom Ohnivom Stĺpe. To je Ježiš dnes, ten istý! A On sa zjavil v Ohnivom Stĺpe a Mojžiš mal to prežitie. On išiel dole do Egypta, kázal evanjelium (dobrú správu), a nasledovali ho znamenia a zázraky. Pochopili ste to. To isté je dnes!

Nie len to, ale keď tí Hebreji vyšli von (kráčali vo svetle), boli vedení tým istým Ohnivým Stĺpom. A Biblia hovorí že: „Nepokúšajte Boha.“

48 Pozrite sa sem, dovoľte, že to prečítam.

Teda keď je povedané: Dnes keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ... (Jeho Hlas hovorí do vášho srdca.) ... ako v tom rozhorčení Boha. (Keď ho oni rozhorčovali.)

Počúvajte:

Lebo niektorí počuli a rozhorčili ...

Kolkí viete, že Izraeliti rozhorčili Boha svojou neverou? Oni šomrali. Oni úplne ... Boh išiel rovno tam a ... Keď on vyšiel ... Prvé kvôli čomu sa dostali do problémov. Tu nad nimi bol tento Ohnivý Stĺp. Ja neviem, či to videli alebo nie. Prinajmenej to videl Mojžiš a to bolo nad nimi a oni to pozorovali. A keď prišli dole ... Povedzme, že ak to nevideli. Ja neviem či to videli alebo nie. To išlo pred nimi, Biblia hovorí, že to tam bolo.

49 Je povedané, že tá hviezda išla pred tými mudrcmi. Nikto okrem tých mudrcov ju nevidel. Ona prešla ponad všetky observatóriá. Ľudia podľa hviezd počítali čas. Nikto okrem tých mudrcov ju nevidel. Ona bola tam na to, aby ju oni videli. A tá hviezda bola poslaná pre tých mudrcov.

A ten Ohnivý Stĺp bol poslaný ku Mojžišovi, a Mojžiš bol poslaný ku deťom Izraelovým. A oni mali nasledovať Mojžiša. Oni mohli vidieť Mojžiša a Mojžiš videl to Svetlo. Oni tam išli, boli vedení. A keď vyšli, prišli ku Červenému moru. A oni všetci ... Oni už viacej nevideli diať sa znamenia a zázraky a také veci, ako kým boli stále v tej starej zemi, v Egypte. Ale keď stade vyšli na svoju cestu (len čo sa obrátili a vyšli), potom sa ani nenazdali a dostali sa do problémov.

Boh vás rád privedie do problémov. On rád privedie problémy a díva sa čo s tým budete robiť. Tak On dal do cesty Červené more, a ani ste nezbadali, vypochoďoval s nimi rovno na toto miesto a potom poslal za nimi faraóna. Vidíte ako to Boh rád robí? On rád prejaví svoju moc a lásku. On je Boh a On vám proste rád ukáže kto On je. Amen! A dnes je ten problém, že ľudia hovoria: „Ó, tie dni už pominuli.“ Nie. Ako sa Boh môže prejaviť, keď vás učia niečo takéto? Ale Boh sa rád prejavuje.

Predobraz na dnes. Sme v neistom stave. Ľudia tu nie sú dlho. Malý chlapec s bacuľatými rúčkami hrá guľičky, malé dievčatko sa hrá s bábikami a ani sa nenazdáte máte šedivé vlasy a vrásky. Niečo tu nie je v poriadku, toto nie je domov. Sme na nesprávnom mieste. Preto hovoríme, že sme pútnici a cudzinci. Niečo sa stalo.

44 Jedna mladá pani povedala dnes ráno v tej miestnosti, ako sa jej ľudia niekedy smejú. Povedal som jej: „Ale drahá sestra, ty nie si z tých ľudí.“ My sme iní ľudia.

Moje malé dievča mi povedalo: „Ocko! Tie a tie dievčatá robia to a to ... to urobili.“

Povedal som: „Ale pozri sa drahá ...“ Oni majú tie platne Elvise Presleyho. Povedal som: „Ja by som to nechcel v mojom dome.“

Ona povedal: „Ale, otecko, to sú veľmi milé dievčatá.“

Povedal som: „Môžu byť, nič proti tomu nehovorím, ale tam je jeden rozdiel, my sme iní. My sme iní. Nie že by sme chceli byť iní, ale Duch, ktorý je v nás, vyšiel z toho. Vy ste z iného sveta.“

Keď idem do Afriky, nemôžem sa prispôbiť ich spôsobu života. Oni nenosia žiadne šaty, sú nahí. A zoberú niečo, čo je už zhnité, sú v tom červíky a aj tak to jedia, vôbec im to nevadí. Vidíte? Ja ... Toto je iné.

45 Viete voľakedy sme všetci boli takí. Ale civilizácia nás priniesla a urobila inými. A obrátenie spravilo ten rozdiel miliónkrát väčší. My už viac nechceme zhnité veci tohoto sveta. Kristus z nás spravil kresťanov. Ako civilizácia spravila, že sme čistí. A všimnite si, nie len to, ale my vyznávame, že sme pútnikmi a cudzincami. Nie sme z tohoto sveta. Potom nechcete mať nič spoločné s týmto svetom. A tieto veci pominuli.

No, Izrael bol dole v Egypte. Oni neboli Egyptania. Egyptania ... pre Egyptanov bola hanba, dotýkať sa oviec a Izraeliti boli pastieri oviec. A ako to nakoniec muselo dostať Mojžiša, ako Egyptana (tá nedôstojnosť, chovatelia dobytky). Všimli ste si, čo povedal faraón Jozefovi a tak ďalej? „Je to ohavnosťou.“ Povedal: „Tvoji ľudia sú pastieri stáda.“ A Egyptania nemôžu ani len položiť svoje ruky na pastierov. On bol iný ľud.

46 A tak je to dnes s kresťanom. Keď sa znovuzrodí, to nie je ... pre neho je to špinavosť stýkať sa tam, kde ľudia pijú a hovoria špinavé žarty a kde sú nahé ženy a všetko možné ... To je špinavosť. A ó, chvála Pánovi. My sme tu pútnici. Sme tu cudzinci. Duch sa obrátil a my hľadáme Mesto, kde ženy nechodia v šortkách. Hľadáme mesto, v ktorom nie sú krčmy, kde čapujú pivo. Hľadáme mesto, v ktorom prebýva spravodlivosť. Tak my sme pútnici.

47 Tak Boh prišiel dole vo veľkom chumáči svetla ako svätožiara, zostúpil

vymýšľajú.“ Ale On tam bol!

Chvála Bohu, On je tu! Boh je tu! A robí tie isté veci, ktoré robil. A On bude ... Porovnáваме Písmo s Písmom. Boh sa nikdy nezobrazil na zemi ako niečo veľké, ale On stále prebýval medzi obyčajnými, pokornými ľuďmi. A On je tu dnes ráno a robí tie isté veci. Písmo to potvrdzuje. Fotoaparát to potvrdzuje. No to ... Dôvod, že som poukázal na ten obrázok nie je ten, že som na ňom ja. Ja som len hriešnik spasený z milosti, tak ako vy. Ale sa vám snažím povedať, že to je s nami Jeho prítomnosť. To je to hlavné. No, ak ma On urobil stelesneným Eliášom, ak nemáte vieru, aby ste tomu verili, nič vám to nepomôže. „On prišiel ku svojim vlastným a jeho vlastní Ho neprijali.“

37 Preto dnes tu v meste ... Aha, mohol by som tu zahájiť evanjelizáciu v nejakej veľkej budove alebo v niečom, nezískali by ste veľa ľudí, ktorí by tomu verili. Oni proste nebudú veriť. Nemôžu. Ich deň skončil.

Táto istá lekcia dnes ráno by v Afrike možno potiahla desať tisíc ľudí, najmenej desať tisíc duší pre Krista. A tu dnes ráno sem-tam možno potiahne jedného hriešnika alebo niekoho ... nejakého odpadlíka. Väčšina z nich sú len prečesaní znovu a znovu až kým to neskončí. To je všetko. Ale čo sa snažíme povedať je, že Písmo súhlasí s Písmom.

Nezáleží na tom aké veľké je to prežitie, ak sa nezhoduje s Písmom, s tým Urím a Thumím, je to zlé. Nezáležalo na tom, aký dobrý bol ten prorok, ak hovoril a to svetlo na tom Urím a Thumím sa nerozsvietilo, bolo to zlé. Nezáležalo na tom, ako dobre vyzeral ten sen, ak sa to Urím a Thumím nerozsvietilo, bolo to zlé. Keď sa skončilo to kňazstvo, Boh dal svoju Bibliu. Pavel povedal: „Keby prišiel aj anjel z neba (Galaťanom 1/8) a kázal by iné evanjelium ako to, ktoré vám bolo zvestované, nech je prekliaty.“

38 Anjel z neba (povedal Jánovi, ktorý napísal Zjavenie), ktorým bol sám Boh: „Ja, Ježiš som poslal svojho anjela, aby vám svedčil, alebo ukázal tieto veci.“ On povedal: „Keby niekto ku tomu pridal jedno slovo alebo odňal z toho jedno slovo, tak isto bude odňatý jeho diel z Knihy Života.“ Toto je to, Biblia!

A tak tieto prežitia a tieto veci, ktoré sa tu stali, keby to nebolo potvrdené Božím Slovom, bolo by to zlé. Je mi jedno, čo sa dialo, bolo by to zlé. Tak to súhlasí s Písmom, je to úplná pravda. Ó, som tak šťastný, že som členom toho veľkého Kristovho tela.

39 No, poďme teraz, ideme do tejto lekcie. No, zakončili sme tu, kde on povedal: „Aj my keď máme taký veľký ... „Prepáčte. To je ... Citoval som dvanástu kapitolu. Čítal som to, ale som to neštudoval.“

Brat Norman sa zastavil tam u mňa doma a on vie, že som prišiel len

včera a tí bratia tam vedia, že som práve prišiel. Jediný čas, ktorý som mal čítať si Písmo, to bolo práve keď som tu sedel pred niekoľkými minútami. Je to tak, neštudoval som to. Očakávam len na Ducha Svätého, aby nám to dal tak, ako On chce. On vie, kde je tá osoba, ktorá to musí mať. A tak ak som si niečo poskladal vo svojej mysli, čo chcem povedať, potom to je zlé. Ale keď len nechám Jeho, aby to urobil, On to položí priamo tam, kde to patrí. Rozumiete? „Nestarajte sa o to, čo budete hovoriť, pretože nie ste to vy, ktorí hovoríte, to je váš Otec, ktorý prebýva vo vás. To On hovorí.“

40 No, tá posledná kapitola, tá predchádzajúca, počuli sme toto, že: „Akože my utečieme, ak zanedbáme toto veľké spasenie?! Ktoré nám prv kázal Pán Ježiš a On s tými, ktorí Ho počuli.“ Tie isté veci, ktoré robil Ježiš, aby ukázal ... Tie isté veci sa dejú tu. Ten istý anjel Boží, tie isté skutky, ten istý dôkaz, všetko to isté, všetko ako tam. To isté evanjelium, presne podľa Slova. Keď to Pán učil, potom to potvrdil skrze svojich učeníkov, čo sme počuli, Pavel bol ním tak isto. Akože my utečieme ak zanedbáme také veľké spasenie?

No, Pavel toto hovorí svojím hebrejským poslucháčom. No, oni nemali magnetofóny, ako dnes tu máme, ale mali pisárov, ktorý tam sedeli a zapisovali to tak, ako to Pavel kázal. A to je to, čo je práve tu. My to zachytávame pomocou magnetofónov a tieto pásky idú po svete (vidíte?) aby ukázali, že toto je pravda. Naše náboženstvo nie je márne, to je úplne vzkriesený Ježiš Kristus, tak isto. A tak to nesmieme zanedbať.

41 No, neodchádzajte dnes zo zboru a nehovorte: „Dobre, rád tam chodím. Rád spievam a mám rád tých priateľských ľudí tam v tom malom zbore.“ Nehovorte tak.

Brat, nech sa rozhorí tvoje srdce. Povedz: „Aha, musím s týmto niečo urobiť. Musím vyjsť a budem vidieť, či budem môcť priviesť niekoho ku spaseniu.“

A nechodte a nehovorte: „Chvála Bohu, ak nebudeš činiť pokánie, zahynieš.“ Nie. Pristupuj ku tomu nežne. Budte chytrí ako hady a prostí ako holubice. Vidíte, tak treba ísť. Pristúpte ku človeku, ak on chová kurence, hovorte s ním za chvíľu o kurencoch. Rozumiete? A potom ani nebudete vedieť ako a budete hovoriť o Pánovi. Ak je to farmár, hovorte s ním o farme.

Ak predáva autá, hovorte s ním za chvíľu o autách: „Aké máš pekné autá,“ a tak ďalej. Rozumiete?

Až kým nezachytíte Ducha, keď Otec hovorí: „Teraz je čas podísť ku nemu ohľadne jeho duše.“

Môžete to začať, viete: „To je dobré auto. Vieš doprava sa dnes stala

dôležitou vecou. Ó, ako sa tým krajiny priblížili jedna ku druhej. A mestá v našich krajoch sa priblížili. Priatelia a matky môžu navštíviť jeden druhého. Vieš, to je ohromná vec mať také autá, ako ty predávaš.“

„Áno, samozrejme, ó.“ (Viete, poťahuje cigaretu, či niečo.) „Áno, to sú dobré autá.“

Zamyslel si sa niekedy, čo by si ľudia voľakedy pomysleli, keby videli niečo takéto?“ A ďalej takto pokračujete, viete.

A po chvíli povie: „Áno, istotne je. Vieš, a ďalšie v čom to slúži, prinesie to, ako máme pri ... ako pri evanjelizáciách. Ľudia môžu prísť rýchlo na evanjelizáciu aj z druhej strany krajiny.“ Vidíte? Po celý čas otvárate cestu. Viete.

No, ak cítite, že niečo hatí tú cestu, hneď tam prestaňte, odstúpte sa nabok. Ako povedal jeden doktor vo Phonixe: „Pane, naplň moje ústa dobrými slovami a potom ma štuchni, aby som veľa nehovoril.“ Vidíte? „Štuchni ma, keď som už dosť povedal.“

42 No, všimnite si, začneme od 15. kapitoly ... či od 15. verša tretej kapitoly. Pristúpme teraz ku tomu:

Teda keď je povedané: Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc ako v tom rozhorčení Boha!

No. Dávajte pozor, čo tu Pavel hovorí. Teraz je povedané: „Dnes, po toľkom čase, ...“ Za chvíľu ku tomu prideme, ku tomu „dnes, po toľkom čase.“ Prichádzame do ďalšej kapitoly: „Po toľkom čase.“

... je povedané: Dnes, keby ste počuli jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc, ako v tom rozhorčení Boha! (Keď rozhorčovali Boha)

No, čítajme ten ďalší verš.

Lebo niektorí počuli a rozhorčili. ... (No o čom hovorí? O evanjeliu.) ... Ale nie všetci, ktorí vyšli z Egypta skrze Mojžiša.

A na ktorýchže zanevrúc hneval sa štyridsať rokov? Či nie na tých, ktorí hrešili, a ktorých telá popadali na púšti? (Zastavme sa tu na chvíľu.)

43 Rozhorčenie — keď oni rozhorčili. No, čo urobil Boh? Pavel sa to snaží povedať. Čo ich vyviedlo von z Egypta? Bol to Mojžiš? Nie! Mojžiš bol telesný nástroj.

Máme tu teraz pozadie. Chceme sa dať teraz napraviť. Keď sa za chvíľu dotkneme tu tohoto miesta, budete to vidieť.

No, Boh nemal svoj ľud na pevnom odpočinku. Oni boli v Egypte. Neboli na svojom pravom mieste. Boli pomimo svojej vlasti. Boli cudzincami a pútnikami a Boh sa ich snažil priviesť z toho miesta, kde boli usadení, v Egypte, hore do vlasti.